

és el cas, la normativa autonòmica sobre defensa dels consumidors i usuaris.

Disposició transitòria segona. *Adaptació dels actuals reglaments de v.q.p.r.d. i òrgans de gestió a la nova regulació.*

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, hauran d'adaptar-se a les seues previsions els actuals reglaments de v.q.p.r.d., així com els seus òrgans de gestió.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei, i, en particular, la Llei 25/1970, de 2 de desembre, de l'Estatut de la Vinya, del Vi i dels Alcohols, amb l'excepció de les normes contingudes en la dita llei relatives als Consells Reguladors dels productes agroalimentaris, amb denominació d'origen, distints del vi, del vinagre de vi, dels vins aromatitzats, del brandi, del most i la resta de productes derivats del raïm.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el Govern perquè, en l'àmbit de les seues competències, pugua dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i execució d'esta llei, així com per a actualitzar la quantia de les sancions pecuniàries previstes en esta, tenint en compte les variacions de l'índex de preus de consum.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

1. Esta llei és d'aplicació directa a l'Administració General de l'Estat i a les entitats de dret públic vinculades o dependents d'esta.

2. Constituïxen legislació bàsica, dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, les parts següents:

- a) Títol I, complet, excepte l'article 4.
- b) Del títol II, els preceptes següents:

1r. El capítol I complet, excepte l'article 16, els apartats 4 i 8 de l'article 25 i els paràgrafs b), e) i g) de l'apartat 2 de l'article 26.

2n. L'apartat 1 de l'article 31.

3r. L'article 32.

- c) Del títol III, els preceptes següents:

1r. L'article 37.

2n. L'apartat 1 de l'article 38.

3r. Els apartats 1 i 3 de l'article 39.

4t. De l'article 40, els apartats 1, 3 i 4 íntegres; i de l'apartat 2, els paràgrafs a) i b).

5t. Els articles 41, 42, 44 i 45.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció del que preveu l'article 11, que entrarà en vigor el dia 1 d'agost del 2003.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 10 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

14186 LLEI ORGÀNICA 9/2003, de 15 de juliol, per la qual es modifica la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar. («BOE» 169, de 16-7-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, dictada en desplegament de l'article 117.5 de la Constitució, ha demostrat durant els més de 15 anys de vigència i aplicació que l'actual model jurisdiccional militar està plenament consolidat i satisfà de manera adequada les garanties pròpies d'una Administració de Justícia organitzada conforme als principis de l'Estat de Dret, tal com s'arrepleguen en el títol VI del nostre Text Constitucional.

Per això, no es pretén amb la present reforma cap revisió del sistema, que es manté íntegre tant en la seua estructura com en els seus principis rectors.

Ara bé, algunes modificacions pareixen hui necessàries per a adequar plenament el funcionament de la jurisdicció militar a certes exigències doctrinals que, sobretot per via d'interpretació jurisprudencial, s'han anat imposant en relació amb principis essencials de la funció jurisdiccional.

Així ocorre, de manera especial, amb el tema del dret a un jutge imparcial, el desplegament del qual ha donat lloc a una coneguda i ja consolidada doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans, feta seua pels nostres tribunals, referida, en el que ací i ara interessa de manera singular, a la denominada imparcialitat objectiva, en aplicació de l'article 6.1 del Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, de 4 de novembre de 1950.

Deixant a banda certs matisos o debats que no són del cas, la imparcialitat objectiva d'un tribunal pot vore's compromesa —segons la dita doctrina— quan algun dels membres que el formen ha intervingut amb anterioritat adoptant algun tipus de decisió en el si del mateix procediment que l'haja obligat a entrar en contacte amb el material probatori que figura en aquell o emés alguna valoració o juí sobre els fets investigats, susceptible de produir algun prejudici sobre la culpabilitat de l'acusat. Així es va apreciar pel Tribunal Europeu de Drets Humans, precisament en procediments seguits davant de la Jurisdicció Militar, en sentències de dates 28 d'octubre de 1998 i 25 de juliol del 2002.

Per tant, l'actual estructura orgànica dels Tribunals Militars condiona de manera inevitable la necessitat que almenys un dels vocals que han intervingut en alguna actuació processal prèvia —recursos contra la interlocutoria de processament o adopció de mesures cautelars— haja de formar sala en la vista oral que ha de conèixer el fons de l'assumpte.

Així, a fi de previndre l'eventual «contaminació» i garantir la imparcialitat o neutralitat dels òrgans judicials militars amb caràcter general, es fa necessari modificar la composició numèrica dels Tribunals Militars quan es tracte de celebrar juí oral i dictar sentència en procediments per delictes i en els recursos jurisdiccional en matèria disciplinària militar, de manera que la corresponent sala es constituïska per l'auditor president o qui el substituïska, un vocal togat i un vocal militar, és a

dir, per tres membres en compte dels cinc actuals, a fi que puguen ser distints dels components de la Sala que, si és el cas, haja adoptat resolucions interlocutòries o prèvies en el mateix procediment, d'acord amb el torn que a l'efecte establisca el mateix tribunal.

Per a això, n'hi ha prou amb modificar quatre articles (39, 41, 49 i 51) d'esta llei orgànica, relatius a la constitució de la Sala de Justícia dels Tribunals Militars, així com altres tres preceptes de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar, a fi d'ajustar el règim de funcionament d'aquells a la seua nova composició.

Junt amb el referit objectiu fonamental de la present reforma, s'aprofita l'oportunitat per a escometre lleugers retocs de caràcter tècnic aconsellats per l'experiència, així com per a actualitzar certes denominacions orgàniques.

També s'aborda la reincorporació a la Llei Orgànica de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar de les normes sobre responsabilitat disciplinària judicial en este àmbit, a fi de superar la situació actual, articulada a través d'una tècnica de remissió a la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Finalment, esta llei suprimeix una especialitat de la Jurisdicció Militar que no té parangó en cap altre orde jurisdiccional, com és la legitimació especial dels comandaments militars superiors per a interposar recurs de cassació.

Article primer. *Modificacions per a garantir la imparcialitat objectiva dels membres dels Tribunals Militars i actualitzar altres aspectes de la Llei Orgànica.*

Es modifiquen els articles 23.2, 39, 41, 46.2, 49, 51, 62, 63, segon paràgraf, 79.tercera, 119, segon paràgraf, i 122 de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, que queden redactats com seguix:

«Article 23.

2. De la instrucció i enjudiciament en única instància dels procediments per delictes i faltes no disciplinàries, que siguen competència de la Jurisdicció Militar, contra els generals d'Exèrcit, almiralls generals i generals de l'Aire, tinents generals i almiralls siga quina siga la seua situació militar, membres del Tribunal Militar Central, fiscal togat, fiscals de la Sala Militar del Tribunal Suprem i fiscal del Tribunal Militar Central».

«Article 39.

La designació dels vocals militars s'efectuarà d'acord amb les normes següents:

1. Al principi de cada any judicial, es confeccionarà una llista per exèrcit de generals de brigada i contraalmiralls, en situació de servici actiu, destinats en els òrgans centrals de la Defensa i en els Quarters Generals dels Exèrcits. Les llistes, que seran remeses per cada Quarter General al Tribunal Militar Central, no es modificaran durant l'any judicial, sense perjudici de comunicar per la mateixa via les baixes per ascens, canvi de situació o destí o qualsevol altra causa legal.

2. Amb antelació suficient a la data de la vista per a juí oral, en presència de l'auditor president, donant fe el secretari relator i amb citació de les parts que hagen d'intervindre en les actuacions a celebrar, s'insacularan els noms de la llista de l'exèrcit corresponent i se n'extrauran dos noms. El primer dels extrets formarà part del tribunal, com a vocal militar titular, i el segon serà suplent. Si en el moment de dur-se a terme la insaculació algun dels sortejats fóra incompatible, no estiguera ja des-

tinat en els òrgans esmentats, haguera ascendit, variat de situació militar o no poguera assistir-hi per causa justificada, es procedirà a extraure un altre nom de la mateixa llista.

En el cas que la vista d'un procediment es prolongue durant més d'una audiència, formarà part del tribunal, en totes estes, el vocal extret per a la primera.

3. La insaculació s'efectuarà entre els integrants de la llista de l'exèrcit a què pertanga l'inculpat, i, sent diversos i d'exèrcits distints, de la llista de l'Exèrcit a què pertanga el més caracteritzat. Si cap dels inculpats fóra militar o, sent-ho, no pertanguera a un exèrcit determinat, el vocal titular i el suplent s'extrauran de la llista de l'exèrcit que corresponga segons el torn que a l'efecte s'establisca, de manera que les designacions recaiguen cada vegada en un vocal militar de cada exèrcit. Si concorre la circumstància prevista en l'últim incís de l'apartat anterior, es procedirà a una nova extracció en la mateixa llista.

4. Si l'inculpat o inculpats pertangueren tots ells a la Guàrdia Civil, el vocal militar serà general de brigada de la Guàrdia Civil, que se sortejarà en el temps i forma que assenyalen els números anteriors d'entre tots els generals d'eixa graduació en situació de plena activitat».

«Article 41.

La Sala de Justícia del Tribunal Militar Central es constituirà pel seu auditor president o qui el substituïska, un vocal togat i un vocal militar, quan es tracte de celebrar juí oral i dictar sentència en els supòsits dels apartats 1, 4 i 7 de l'article 34.

Per a conèixer de la resta dels assumptes de la seua competència, la Sala es constituirà per tres membres, que seran designats, segons el torn establert pel Tribunal al principi de l'any judicial, entre l'auditor president i els vocals togats, basant-se en criteris objectius».

«Article 46.

2. Quatre vocals togats, dos amb graduació de tinent coronel auditor i dos amb el de comandant auditor».

«Article 49.

La designació dels vocals militars s'efectuarà d'acord amb les normes següents:

1. Al principi de cada any judicial es confeccionarà una llista per cada Exèrcit de comandants o capitans de corbeta amb destí en el territori de cada Tribunal Militar Territorial, que reunisquen les condicions que s'assenyalen en l'apartat 3 de l'article 46. Les llistes no podran variar-se durant l'any judicial.

2. Amb antelació suficient a la data de la vista per a juí oral, en presència de l'auditor president, donant fe el secretari relator i amb citació de les parts que hagen d'intervindre en les actuacions a celebrar, s'insacularan els noms de la llista de l'Exèrcit corresponent i se n'extrauran dos noms. El primer dels extrets formarà part del tribunal, com a vocal militar titular, i el segon serà suplent. Si en el moment de dur-se a terme la insaculació algun dels sortejats fóra incompatible, no estiguera ja destinat en els òrgans esmentats, haguera ascendit, variat de situació militar o no poguera assistir-hi per causa justificada, es procedirà a extraure un altre nom de la mateixa llista.

En el cas que la vista d'un procediment es prolongue durant més d'una audiència, formarà part

del tribunal, en totes estes, el vocal extret per a la primera.

3. La insaculació s'efectuarà entre els integrants de la llista de l'exèrcit a què pertanga l'inculpat, i, sent diversos i d'exèrcits distints, de la llista de l'exèrcit a què pertanga el més caracteritzat. Si cap dels inculpats fóra militar o, sent-ho, no pertanguera a un exèrcit determinat, el vocal titular i el suplent s'extrauran de la llista de l'exèrcit que corresponga segons el torn que a l'efecte s'establisca, de manera que les designacions recaiguen cada vegada en un vocal militar de cada exèrcit. Si concorre la circumstància prevista en l'últim incís de l'apartat anterior, es procedirà a una nova extracció en la mateixa llista.

4. Si l'inculpat o inculpats pertangueren tots ells a la Guàrdia Civil, el vocal militar pertanyerà a esta Institució, i a eixe efecte se sortejarà en el temps i forma que es determina en els apartats anteriors, entre els comandants de la Guàrdia Civil en situació de servici actiu que es troben destinats en el territori del Tribunal Militar».

«Article 51.

El Tribunal Militar Territorial o cada una de les seues seccions, si és el cas, es constituirà pel seu auditor president o qui el substituïska, un vocal togat i un vocal militar, quan es tracte de celebrar juí oral i dictar sentència en els supòsits dels apartats 1, 4 i 6 de l'article 45.

Per a conèixer de la resta dels assumptes de la seua competència, la Sala es constituirà per tres membres, que seran designats, segons el torn establert pel Tribunal al principi de l'any judicial, entre l'auditor president i els vocals togats, basant-se en criteris objectius.»

«Article 62.

Els Jutjats Togats Militars Territorials seran exercits indistintament per comandants auditors o capitans auditors».

«Article 63, segon paràgraf.

A este fi, el ministre de Defensa o l'autoritat en qui delegue, interessarà de la Sala de Govern del Tribunal Militar Central la proposta del Jutjat o Jutjats Togats Militars que hagen d'assistir a les unitats desplaçades. La resolució correspondrà al ministre de Defensa».

«Article 79.

Tercera. Quan esta substitució no fóra possible, el Tribunal Militar o el jutge togat militar que la necessitaren faran saber a l'òrgan judicial militar superior perquè adopte les mesures urgents que posen fi a la situació fins que s'adopten les previsions definitives que siguen procedents. Entre les mesures urgents a adoptar, podrà designar-se per la Sala de Govern del Tribunal Militar Central perquè amb caràcter eventual exercisca la funció un oficial auditor de la graduació corresponent, destinat en una unitat, centre o organisme de caràcter no judicial de la plaça o seu del tribunal o jutjat, o pròxim a ella, comunicant-ho al cap del destí del designat».

«Article 119, segon paràgraf.

No podran ser nomenats instructors ni secretaris d'expedients disciplinaris, excepte el que disposen els articles 122 i 140 d'esta Llei, ni d'expedients administratius excepte en el cas de l'article 107 de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de Règim del Personal de les Forces Armades, quan estos expe-

dients se seguïsquen contra els que exercisquen un càrrec judicial, fiscal o secretari relator ni exerciran funcions distintes de les atribuïdes expressament per llei en garantia d'algun dret».

«Article 122.

Les faltes compreses en la Llei Orgànica de Règim Disciplinari de les Forces Armades que, com a militars i quan no actuen en l'exercici de les seues funcions, cometen els membres dels Tribunals Militars, jutges togats militars, fiscals i secretaris relators, seran sancionades d'acord amb l'esmentada llei.

En els procediments per falta greu i en els expedients governatius, el nomenament d'instructor recaurà en un oficial o oficial general del Cos Jurídic Militar que exercisca funcions judicials o fiscals, segons corresponga».

Article segon. Responsabilitat disciplinària judicial.

Els articles 128 a 143 del capítol II del títol IX de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, queden redactats com seguix:

«SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS GENERALS

Article 128.

Els que exercisquen càrrecs judicials, fiscals o secretaries relatories estaran subjectes a responsabilitat disciplinària judicial en els casos i amb les garanties establides en esta llei.

Article 129.

La responsabilitat disciplinària només podrà exigir-se per l'autoritat competent, per mitjà del procediment establert en este capítol.

La incoació d'un procediment penal no serà obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no es dictarà una resolució en este fins que no haja recaigut sentència o interlocutòria de sobreseïment fermes en la causa penal. En tot cas, la declaració de fets provats continguda en la resolució que posa fi al procediment penal vincularà la resolució que es dicte en l'expedient disciplinari, sense perjudi de la distinta qualificació jurídica que puguen merèixer en una i altra via.

Només podrà recaure sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi haguera identitat de fonament jurídic i de bé jurídic protegit.

Article 130.

Les faltes disciplinàries judicials comeses pels que exercixen càrrecs judicials, fiscals o secretaries relatories podran ser molt greus, greus i lleus.

Les faltes molt greus prescriuran als dos anys, les greus a l'any i les lleus als sis mesos.

Estos terminis començaran a comptar-se des del dia en què la infracció s'haguera comés. No obstant, en el supòsit previst en l'apartat 4 de l'article 131 el termini de prescripció s'iniciarà a partir de la fermesa de la sentència que declare la responsabilitat civil de l'interessat.

La prescripció s'interromprà des de la data de notificació al presumpte responsable de l'acord d'iniciació de l'expedient disciplinari o, si és el cas, de les diligències informatives relacionades amb la investigació de la conducta d'aquell, tornant a córrer el termini de prescripció si el procediment queda paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a l'expedientat.

Article 131.

Es consideren faltes molt greus:

1. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució establert en l'article 5 d'esta llei, quan així s'aprecie en sentència ferma.

2. Els enfrontaments greus i reiterats, per causes imputables a les persones a què es referix l'article 128 d'esta llei, amb les autoritats i amb els comandaments militars de la circumscripció en què exercisquen el seu càrrec.

3. La intromissió, per mitjà d'ordes o pressions de qualsevol tipus, en l'aplicació o interpretació de les lleis que corresponga a qualsevol altre òrgan judicial.

4. Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció amb dol o culpa greu.

5. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles a què es referix el primer paràgraf de l'article 119, primer paràgraf, d'esta llei.

6. Provocar el propi nomenament per a càrrecs judicials, fiscals o de secretaria relatoria quan concórrega alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició previstes en l'article 120 d'esta llei, o mantindre's en l'exercici del seu càrrec sense fer saber a l'òrgan competent les circumstàncies necessàries per a procedir al cessament en el destí.

7. La inobservança del deure d'abstenció tot i sabent que concorre alguna de les causes legalment previstes.

8. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en la iniciació, tramitació o resolució de processos i causes o en l'exercici de qualsevol de les competències judicials, fiscals i de les secretaries relatives.

9. Faltar a la veritat en la sol·licitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajudes econòmiques.

10. La revelació de fets o dades coneguts en l'exercici del seu càrrec o en ocasió d'este, quan es cause algun perjudici a la tramitació d'un procediment o a qualsevol persona.

11. L'abús de la condició de jutge, fiscal o secretari relator per a obtindre un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

12. La comissió d'una falta greu havent sigut anteriorment sancionat per altres dos faltes greus, que hagen adquirit fermesa, sense que hagueren sigut cancel·lades o procedit la cancel·lació de les corresponents anotacions, conforme al que estableix l'article 137 d'esta llei.

Article 132.

Es consideren faltes greus:

1. La falta de respecte als superiors en l'orde jeràrquic judicial o fiscal, en la seua presència o en escrit que se'ls dirigisca o amb publicitat.

2. Interessar-se, per mitjà de qualsevol classe de recomanació, en l'exercici de l'activitat jurisdiccional d'un altre òrgan judicial o fiscal.

3. Dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant funcions judicials o fiscals.

4. Corregir l'aplicació i la interpretació de l'ordenament jurídic feta pels inferiors en l'orde jurisdiccional, excepte quan actuen en l'exercici de la jurisdicció.

5. L'excés o abús d'autoritat o falta greu de consideració respecte dels subordinats, jutges o

membres del tribunal davant dels quals s'actue, membres de la Fiscalia Jurídica Militar, advocats, procuradors i dels que acudiren o actuaren davant dels òrgans judicials o fiscals militars en qualsevol concepte, si no foren constitutius de delictes.

6. Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que corresponga als seus subordinats quan conegueren o hagueren de conèixer l'incompliment greu per aquells dels deures que els corresponen.

7. Revelar fets o dades coneguts en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'este, quan no constituísca la falta molt greu de l'apartat 10 de l'article 131.

8. L'absència injustificada, de 24 hores a tres dies, de la seu de l'òrgan judicial o fiscal en què es trobe destinat.

9. L'incompliment injustificat i reiterat de l'honorari d'audiència pública i la inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estigueren assenyalats, quan no constituísca una falta molt greu.

10. El retard injustificat en la iniciació o en la tramitació dels processos o causes que conega, si no constituïx una falta molt greu.

11. L'incompliment o desatenció reiterada als requeriments que en l'exercici de les seues legítimes competències realitzaren el Consell General del Poder Judicial, la Sala de Govern del Tribunal Militar Central i els auditors presidents dels Tribunals Militars Central i Territorials i, en el cas dels que exerciren càrrecs fiscals, del fiscal general de l'Estat, del fiscal tocat o fiscals en cap dels Tribunals Militars i els seus respectius representants, o l'obstaculització, si és el cas i en tots els supòsits, de les seues funcions inspectores.

12. L'exercici de qualsevol activitat de les considerades compatibilitzables a què es referix l'article 119 d'esta llei sense obtindre, quan estiga prevista, la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.

13. L'abstenció injustificada, quan així siga declarada per l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica Processal Militar.

14. L'incompliment pels fiscals de les ordes concretes i instruccions sobre aplicació i interpretació de les lleis, amb caràcter general o referents a un fet determinat, que els hagen sigut donades pels seus superiors.

15. La comissió d'una falta lleu havent sigut anteriorment sancionat per resolució ferma per altres dos faltes lleus, sense que hagueren sigut cancel·lades o procedit la cancel·lació de les corresponents anotacions, conforme al que estableix l'article 137.

Article 133.

Es consideren faltes lleus:

1. La falta de respecte als superiors en l'orde jeràrquic judicial o fiscal quan no concórreguen les circumstàncies que qualificarien la conducta de falta greu.

2. La desatenció o lleu desconsideració amb iguals o subordinats en l'orde jeràrquic judicial o fiscal, amb jutges o membres del tribunal davant del qual s'actue, membres de la Fiscalia Jurídica Militar, secretaris relators, advocats, procuradors i amb els que acudiren o actuaren davant dels òrgans judicials o fiscals militars en qualsevol concepte.

3. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establerts durant a dictar una resolució o despatxar un tràmit en qualsevol classe d'assumpte que conega o en què intervinga.

4. L'absència injustificada, durant menys de vint-i-quatre hores, de la seu de l'òrgan judicial o fiscal en què es trobe destinat.

5. La desatenció als requeriments que en l'exercici de les seues legítimes competències realitzaren el Consell General del Poder Judicial, la Sala de Govern del Tribunal Militar Central i els auditors presidents dels Tribunals Militars Central i Territorials i, en el cas dels que exercisquen càrrecs fiscals, del fiscal general de l'Estat, fiscal togat o fiscals en cap de Tribunals Militars o els seus representants.

Article 134.

Les sancions que es poden imposar als que exercisquen càrrecs judicials, fiscals o secretaries relatives, per les faltes comeses en l'exercici dels seus càrrecs, són:

- a) Advertència.
- b) Pèrdua d'un a vint dies d'havers.
- c) Pèrdua de destí, que tindrà com a efecte el cessament en el càrrec que exercisca el sancionat, el qual no podrà durant dos anys ser destinat a càrrecs judicials, fiscals o de secretaria relatoria.
- d) Suspensió fins a tres anys.
- e) Separació del servici.

Les faltes lleus se sancionaran amb advertència o pèrdua d'un a cinc dies d'havers; les greus amb pèrdua de sis a 20 dies d'havers, i les molt greus amb pèrdua de destí, suspensió o separació del servici.

Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als dos anys; les imposades per faltes greus a l'any, i per faltes lleus als sis mesos. Els terminis de prescripció començaran a computar-se des de l'endemà a aquell en què adquirisca fermesa la resolució en què s'imposen.

Article 135.

La sanció de pèrdua d'havers i les imposades per faltes molt greus seran comunicades, als efectes de la seua execució, al Ministeri de Defensa.

Article 136.

Les sancions disciplinàries seran anotades en l'expedient personal de l'interessat, amb expressió de la falta comesa.

L'òrgan que les imposara cuidarà que es complisca el que disposa el paràgraf anterior.

Article 137.

L'anotació de la sanció d'advertència quedarà cancel·lada pel transcurs del termini de sis mesos des que va adquirir fermesa, si durant eixe temps no haguera donat lloc el sancionat a un altre procediment disciplinari que acabe amb la imposició de sanció.

L'anotació de les restants sancions, a excepció de la de separació, podrà cancel·lar-se, a instància de l'interessat i oït el fiscal togat, quan hagen transcorregut almenys un, dos o quatre anys des de la imposició ferma de la sanció, segons que es tracte de falta lleu, greu o molt greu, i durant este temps no haguera donat lloc el sancionat a un nou procediment disciplinari que acabe amb la imposició de sanció.

Els mateixos efectes produirà el transcurs dels terminis establits en el paràgraf anterior i sis mesos més.

La cancel·lació de les anotacions produirà l'efecte d'anul·lar la inscripció sense que pugua certificar-s'en, excepte quan ho sol·liciten les autoritats

competents només als efectes de les classificacions reglamentàries, de concessió de recompenses i de l'atorgament d'aquells destins l'acompliment dels quals es considere incompatible amb la naturalesa de les conductes que hagueren determinat les sancions de què es tracta.

SECCIÓ 2a. DE LA COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT SANCIONADORS EN RELACIÓ AMB ELS QUE EXERCISQUEN FUNCIONS JUDICIALS

Article 138.

Seran competents per a la imposició de sancions als que exercisquen càrrecs judicials militars:

- a) La Sala de Govern del Tribunal Militar Central, per a les sancions d'advertència i de pèrdua d'havers, en tota la seua extensió.
- b) La Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, per a les sancions de pèrdua de destí i suspensió.
- c) El Ple del Consell General del Poder Judicial, per a la sanció de separació del servici.

No obstant, els òrgans referits anteriorment poden imposar sancions de menor gravetat que les que tenen ordinàriament atribuïdes si, a l'examinar un expedient que inicialment està atribuït a la seua competència, resulta que els fets objecte d'este mereixen un inferior reprotxe disciplinari.

En la imposició de les sancions haurà d'observar-se la deguda adequació o proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.

Article 139.

La sanció d'advertència s'imposarà sense més tràmit que l'audiència de l'interessat, després d'una sumària informació. Contra la resolució per la qual s'imposa esta sanció podrà interposar-se el recurs jurisdiccional previst en l'article 142, per les mateixes persones i en idèntiques condicions a les establides en tal article.

Les restants sancions hauran de ser imposades per mitjà de la tramitació del procediment establert en els articles següents.

Article 140.

El procediment disciplinari s'iniciarà d'ofici, per acord adoptat pels òrgans que tinguen facultat de sancionar conforme a l'article 138, bé per pròpia iniciativa, com a conseqüència d'una orde o petició raonada de distint òrgan, o de denúncia. També s'iniciarà a instància del fiscal togat.

Tota denúncia sobre el funcionament de la jurisdicció militar serà objecte, en el termini d'un mes, d'informe del cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial, qui podrà proposar l'arxivament de pla, la formació de diligències informatives o la incoació directa de procediment disciplinari.

La resolució motivada que dicte la Sala de Govern del Tribunal Militar Central o la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, en este cas amb un informe previ de la sala anterior, sobre la iniciació de l'expedient es notificarà al denunciant, que únicament podrà impugnar-la en la via jurisdiccional contenciosa disciplinària.

Si s'incoara expedient disciplinari es notificaran al denunciant les resolucions que recaiguen i podrà formular alegacions, però no recórrer la decisió de l'expedient en via administrativa, contra la qual únicament podrà acudir a la via jurisdiccional citada.

En la resolució per la qual s'acorda la incoació del procediment, es designarà com a instructor un membre del Cos Jurídic Militar que exercisca funcions judicials, de superior graduació o de més antiguitat que l'expedientat, llevat que l'instructor designat siga un oficial general d'este cos, que serà vàlid per a qualsevol expedientat. Així mateix, es designarà un secretari, del mateix cos i en les mateixes funcions, que assistirà l'instructor.

Article 141.

Quan apareguen indicis racionals de la comissió d'una falta molt greu, la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, per pròpia iniciativa, oït l'instructor de l'expedient o a proposta d'este, amb l'audiència prèvia de l'expedientat, del fiscal jurídic militar i de la Sala de Govern del Tribunal Militar Central, podrà acordar cautelament la suspensió provisional de l'expedientat, per un període màxim de sis mesos.

Article 142.

L'instructor practicarà totes les actuacions que siguen necessàries per a la determinació i comprovació dels fets i de les responsabilitats susceptibles de sanció, amb intervenció del fiscal jurídic militar i de l'expedientat, que podrà comptar en tot moment amb l'assessorament de l'advocat que designe.

Practicades aquelles actuacions, l'instructor formularà el corresponent plec de càrrecs, si pertocara, en el qual es faran constar els fets que li servixen de fonament, amb expressió de la falta presumptament comesa i les sancions que pogueren ser-li d'aplicació.

El plec de càrrecs es notificarà a l'interessat perquè, en el termini de huit dies, pugua contestar-lo i proposar la prova que estime convenient a la seua defensa, la pertinència de la qual serà apreciada per l'instructor mitjançant un acord motivat i notificat a l'expedientat.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini per a això, i practicades, si és el cas, les proves proposades per l'interessat i admeses per l'instructor, este formularà, amb l'audiència prèvia del fiscal jurídic militar, una proposta motivada i fundada de resolució, en la qual fixaran amb precisió els fets, realitzarà la seua valoració jurídica d'estos i indicarà la sanció que al seu parer considere procedent.

Esta proposta de resolució es notificarà a l'expedientat, donant-li vista del procediment perquè, en el termini de huit dies, formule les alegacions que estime convenients al seu dret.

Formulades les alegacions, o transcorregut el termini per a això, es remetrà l'expedient, amb caràcter immediat, a l'òrgan que n'haguera ordenat la incoació per a la resolució que siga procedent. Si este òrgan no té la competència necessària per a la imposició de la sanció que considere procedent, elevarà el procediment, amb la seua proposta, al que resulte competent.

Quan es tracte de faltes molt greus, haurà de sol·licitar-se un informe de la Sala de Govern del Tribunal Militar Central, una vegada evacuat o finalitzat el tràmit d'alegacions a la proposta de resolució.

Els òrgans competents podran tornar l'expedient al seu instructor perquè comprega altres fets en el plec de càrrecs, complete la instrucció o sotmeta a l'expedientat una proposta de resolució que incloga una qualificació jurídica de major gravetat.

La duració del procediment no podrà excedir de sis mesos. No obstant, quan per raons excepcionals es prolongara durant un termini superior, l'instructor haurà de donar compte, cada 10 dies, de l'estat de tramitació i de les circumstàncies que n'impeidixen la conclusió a l'òrgan que haguera donat l'ordre de procedir.

La resolució que pose fi a l'expedient disciplinari serà motivada i no s'hi podran prevore altres fets distints dels que van servir de base a la proposta de resolució, sense perjudici de la seua distinta valoració jurídica, sempre que no siga de major gravetat.

La resolució recaiguda en el procediment haurà de ser notificada a l'expedientat i al fiscal jurídic militar, els quals podran interposar contra esta un recurs contenciós disciplinari militar, en el termini de dos mesos, davant de la Sala Quinta Militar del Tribunal Suprem.

Així mateix, la resolució dictada en el procediment es notificarà al denunciador, si n'hi haguera, el qual podrà recórrer, si és el cas, davant de la Sala prevista en el paràgraf anterior.

La resolució sancionadora serà executiva encara que s'haguera interposat el recurs jurisdiccional previst en els paràgrafs anteriors, llevat que aquella Sala n'acorde la suspensió.

SECCIÓ 3a. DE LA COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT SANCIONADORS EN RELACIÓ AMB ELS MEMBRES DE LA FISCALIA JURÍDICA MILITAR

Article 143.

Seràn competents per a la imposició de sancions:

1r. Per a imposar la d'advertència, el fiscal cap respectiu i, en tot cas, el fiscal togat.

2n. Per a imposar la de pèrdua d'havers, en tota la seua extensió, i la de pèrdua de destí, el fiscal general de l'Estat i, per delegació seua, el fiscal togat.

3r. Per a imposar les de suspensió i separació del servici, el ministre de Defensa, a proposta del fiscal general de l'Estat.

Article tercer. *Facultats dels comandaments militars i altres autoritats.*

1. S'afeg, en l'article 92 de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, un nou paràgraf tercer, del tenor següent:

«Les autoritats del Ministeri de Defensa que es designen per reial decret podran sol·licitar dels distints òrgans de la Fiscalia Jurídica Militar les actuacions que puguen ser procedents en defensa de l'interés públic en l'àmbit militar».

2. Queden sense contingut el títol VI de la dita llei i els articles 111 a 114 compresos en este.

Disposició addicional primera. *Adaptació de denominacions i referències.*

1. L'expressió «dels Cossos Jurídics dels Exèrcits» que figura en els articles 24, 27, 28, 54, 65, 77, 79, 90, 95, 101, 119, 160 i 166 de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, serà substituïda per la de «del Cos Jurídic Militar».

2. L'expressió «consellers o ministres togats» dels articles 27, 36 i 96 de la mateixa llei orgànica serà substituïda per la de «generals consellers togats».

3. Les expressions de «a les Armes en l'Exèrcit de Terra» i «a l'Arma d'Aviació en l'Exèrcit de l'Aire», que figuren en els articles 36 i 46 de la mateixa llei orgànica, seran substituïdes per les de «al Cos General de les Armes en l'Exèrcit de Terra» i «al Cos General en l'Exèrcit de l'Aire», respectivament.

4. La referència a l'article 19 de la Llei Orgànica de Règim Disciplinari de les Forces Armades que conté l'article 115 de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, s'entendrà feta a l'article 27 d'aquella.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar.*

1. Es modifiquen els articles 47, 82, paràgraf segon, 92, 97, 252, i 339, paràgraf segon, de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar, que queden redactats com segueix:

«Article 47.

Quan el ponent no es conformara amb el vot de la majoria, declinarà la redacció de la resolució, havent de formular motivadament el seu vot particular. En este cas, n'assumirà la redacció l'auditor president o el vocal togat, segons corresponga, i es procedirà a l'oportuna rectificació en el torn de ponències per a establir la igualtat en este».

«Article 82, paràgraf segon.

Les interlocutòries dels tribunals es deliberaran i votaran per l'auditor president, o qui el substituisca, i els vocals togats i es dictaran per majoria, iniciant-se la votació pel ponent i acabant-se pel president. En tot cas, les interlocutòries seran motivades i contindran en paràgrafs separats i numerats els fets, raonaments jurídics i part expositiva».

«Article 92.

La sentència es dictarà per majoria de vots i quan esta majoria no resultara sobre qualsevol dels pronunciaments de fet i de dret que hagen de fer-se, tornaran a discutir-se i a votar-se els punts en què s'haja dissentit. Si no s'obtinguera tampoc acord, se sotmetran a deliberació els dos vots que sent distints foren més favorables a l'acusat».

«Article 97.

Les sentències definitives i les interlocutòries es notificaran a tots els que siguen part i als seus representants, si els tingueren, el mateix dia de la seua firma o l'endemà».

«Article 252.

Les interlocutòries en què s'acorde el sobreseïment del procediment es notificaran a les parts dins del termini dels cinc dies següents al de la data en què s'hagueren dictat».

«Article 339, paràgraf segon.

La sentència ferma també es notificarà a les altres parts».

2. Queden sense contingut els articles 327 i 433, paràgraf primer, lletra d), de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar.

Disposició transitòria única. *Manteniment de la graduació militar en càrrecs judicials.*

Els que a l'entrada en vigor d'esta llei ocupen càrrecs judicials conferits d'acord amb la normativa anterior, continuaran exercint-los conforme a esta, amb graduació militar igual o distinta de la que ací s'ha establert, fins que cessen en el càrrec respectiu per alguna de les causes legals.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la disposició addicional primera de la Llei Orgànica 16/1994, de 8 de novembre, per la qual es reforma la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, així com totes aquelles normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix esta llei orgànica.

Disposició final primera. *Accés als arxius i registres.*

El Govern aprovarà les normes que siguen necessàries per a garantir als interessats l'accés als llibres, arxius i registres de la Jurisdicció Militar que no tinguen caràcter reservat, ni es troben classificats. A este efecte, es detallaran les condicions i els criteris objectius exigibles per a acreditar la condició d'interessat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 15 de juliol del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

14187 *LLEI ORGÀNICA 10/2003, de 15 de juliol, que, amb el caràcter de complementària a la Llei 25/2003, de 15 de juliol, per la qual s'aprova la modificació del Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, modifica la disposició final primera de la Llei Orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària. («BOE» 169, de 16-7-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En la Llei Orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària a la Llei General d'Estabilitat Pressupostària, es regula l'aplicació a les comunitats autònomes dels principis fonamentals en relació a l'estabilitat pressupostària per a, d'una banda, assegurar el compliment de l'objectiu d'estabilitat en el sector de comunitats autònomes i, d'una altra, establir els mecanismes que garantisquen la cooperació efectiva entre l'Estat i eixes comunitats autònomes en esta matèria.

Per al cas concret de la Comunitat Foral de Navarra, la citada Llei Orgànica 5/2001 ha previst en l'apartat 1 de la seua disposició final primera que l'aplicació es durà a terme, d'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei Orgànica de Reintegració i Millorament del Règim Foral de Navarra, per mitjà d'una disposició de rang legal.

En el paràgraf l) de l'apartat 2 de l'article 67 del Conveni Econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de